

5545 $\frac{4}{3}$ 26: 2. Beh. af F. t. L. om Ændr. i L. om Indkomst- og Formueskat til Staten. 5546

Jeg synes tværtimod, jeg havde en temmelig lang Udvikling af, hvad der kunde være Grund til at optage til Ændring, naar vi overhovedet skulde ændre andre Ting end det, der fandtes i § 1 og § 8; men det er altsaa ogsaa undgaaet den højtærede Finansministers Opmærksomhed. Nej, selvfølgelig — som ogsaa det ærede Medlem Hr. N. Neergaard nu sidst sagde — falder det os ikke ind at mene, at den direkte Beskatning overhovedet kan bringes paa et saadant Punkt, at ikke Forbedringer skulde være mulige. Men der er jo andet end Forbedringer; der er jo noget, der hedder Forringelser, og naar man nu har den Opfattelse, at det, man fra den ene Side vil kalde Forbedringer, er Forringelser, saa synes det mig saare naturligt, at man gaar derimod.

Den højtærede Minister sagde, at vi kunde være forvissede om, at Forslag i denne Retning vilde vi snart faa at se igen. Ja, ja, det maa vi finde os i. Vi maa saa se, om de er forbedrede; saa er der jo Mulighed for, at de ved yderligere Behandling kan blive yderligere forbedret. Der er naturligvis ogsaa den Mulighed, at Forholdene kan komme til at ligge saadan, at det nuværende Ministerium med de til den Tid værende Hjælpere kan gennemføre ufornuftige Ting. Javel, saa er der ikke noget at gøre ved det, men jeg tror at turde sige, at den højtærede Minister kan være fuldkommen forvissat om, at til at gaa med til noget saa slet, som det forliggende Lovforslag i mange Henseender er, faar han i hvert Fald ikke det konservative Parti. Men deraf følger selvfølgelig ikke, at der ikke udenom de Konservative kan findes saa mange uforstandige, at det en Gang kan gennemføres.

Finansministeren (Bramsnæs): Det ærede Medlem Hr. Korsgaard burde takke mig, fordi jeg afbrød ham. Det gav ham nemlig Lejlighed til at erklære, at han ikke anbefalede Skattesnyderi; og jeg kan forsikre det ærede Medlem, at der hos alle, der hørte dybere efter, hvad han sagde, var en stigende Følelse af, at dette her var dog vist et Forsvar for, at man kneb udenom, naar man kunde. Men jeg gav jo det ærede Medlem Lejlighed til at erkende, at det ikke var noget Forsvar for Skattesnyderi, og

jeg tror, det ærede Medlem skulde være meget taknemmelig derfor. Talen kunde efter min Mening kun opfattes paa den Maade, hvis der ikke kom en udtrykkelig Erklæring om, at det ikke var Meningen. Men maa jeg saa yderligere spørge det ærede Medlem: Hvad Mening er der i her i den danske Rigsdag at holde Taler, hvis Tendens er, at man i Virkeligheden undskylder de Folk, der bedrager Skattevæsenet, selv om man saa paa Foranledning eller uden Foranledning tilføjer, at man ikke anbefaler Skattesnyderi? Hvad Mening er der i realitet at fremsætte saadanne Udtalelser, som kun kan undskylde dette, at man bedrager Skattevæsenet, selv om man, som jeg siger, bagefter garderer sig ved at sige, at man ikke anbefaler Skattesnyderi? Hvad Mening er der i, at et Medlem af Landsoverskatteraadet her staar op og fremsætter saadanne Udtalelser, som maa fremkalde det Indtryk i Befolkningen, at man i Virkeligheden for Tiden har saa høje Skatter, at man har Lov til at gaa udenom? Jeg begynder at tvivle om, at jeg gjorde rigtigt, da jeg gendnævnte det ærede Medlem til Landsoverskatteraadet, naar han propaganderer for saadanne Anskuelse, som han har gjort her i Dag. Enten det er Medlemmer af Landsoverskatteraadet, eller det er Medlemmer af dette høje Ting, der her eller andre Steder propaganderer for eller søger at fremføre Undskyldninger for Skattesnyderi, saa siger jeg, de fremmer en daarlig Moral i det Samfund, de lever i, og jeg vil modarbejde dem overalt, hvor jeg træffer dem, uanset om de tilhører det konservative Folkeparti eller Venstrepartiet, og uanset om de bagefter erklærer, at de ikke direkte anbefaler Skattesnyderi. Jeg skal ikke udtale mig yderligere om dette Punkt; jeg tror, de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Korsgaard fremsatte, var tydelige nok.

Angaaende Højesteretsdommen sagde det ærede Medlem Hr. Korsgaard, at han nok var klar over, at der ikke var Strid mellem Skattedepartementet og Højesteret. Det glæder mig, at det ærede Medlem er klar over det. Derimod er jeg klar over, at der er Strid mellem det ærede Medlem og Skattedepartementet, og at det ærede Medlem førte en meget skarp Kritik mod Skattedepartementets Afgørelse efter denne Højesteretsdom. Det er der ikke noget at